

Ölü Şiir Mezarlığı

– İbrahim COŞAR · 26 Haziran 2022

ÖLÜ ŞİİR MEZARLIĞI

Bu nasıl bir fırtınaysa her çiçeğin üzeri kum,
Gök damlası, yaprağına dokunmazsa ölüyorlar.
Unutulan şiirlerin hepsi de ölüme mahkûm,
Onlar okundukça yaşar, okunmazsa ölüyorlar.

Her bir imge bir bilmece her söz ayrı mana diyor
Onlar seven yüreklerin susmayacak bülbülleri
Tükeniş ne kadar acı ne kadar sabır istiyor,
Yere düştükçe kaldırmak şu yaralı gönülleri.

Şiirler de hüzünlenir, efkarlanırlar, ağlarlar;
Onlar ağlıyorlar iken hiç uğraşma, gülemem ben!
Zemherinin soğuşunda bile kalbimi dağlarlar,
Yokluğunda şiirler de üşürler mi? Bilemem ben!

Şiirleri de vurdular, bütün harfler kan revan
Elimde kaldı kalemim üzüntüden hastayım ben!
Zaman denen o canavar bırakmadı ki heyecan
Şiirlerdeki sevgiyi öldürdüler, yastayım ben!

Coşari der unutmadım kalbe yazdığım adını
Hala sevgin dolaşüyor damarlarda ki kanımda
Duyuyorum, dinliyorum yüreklerin feryadını
Görüyorum, ölü şiir mezarlığı yakınımda

15.16.2022/Samsun

İbrahim COŞAR